

ja ta sees hukka ja nurja lüks. Temmal
 ollid karmalad pettised wannemad, kes
 isse wargust ja üllekohto noudsid ja sallisid,
 ja emmast võldi, et ta, temmaga
 kaima peäl olles, palju wõbro asjo olli
 ennesele kiskunud. Se warga mõtte ja
 tõ kais ehk emma ihhus jo lapse hinge
 peäle, ja pärrast ta näggi ühtepuhko sed-
 da patto teggewad, ja hakkas nüüd ka
 seddaarmatsema. Siiski ei woinud ta
 sellepärrast wargust wabbandada; sest se
 olli itka ta omma sü. Iggaüks innimen-
 ne saab mitmel wiisil ommast süddamest
 kurjale kiusatud, agga ei ellades wäggise
 aetud sedda teggema. Ikka jääb tal weel
 moistus kätte, mis läbbi ta ommad kur-
 jad himmad woiks tallitseda, kui agga
 tabhaks, ja südda tunnistas ikka ta was-
 to

to, ja ei kida sedda heaks, et ta patto
 sellepärrast teeb, et teised, ehk olgo need
 kül ta ommad wannemad, sedda tewad.
 Nenda olleks ka Maddis sanud selle kiu-
 satusse wasto pannema, agga ei ta wint-
 sind. Ja kuida ta aaw awalt wäbbe-
 mast wargusest suremale jõudis, sedda
 nüüd kuulge et õppiksite esimesse patto tõ-
 eest, mis wäbhest ei panda m kski, eñnest
 hoidma, sest nenda kui wäbhema hõlka
 soned wimaks jõeks sawad, nisan moti
 jooswad esimesse pattohimnud wimaks
 sureks patto-metrets fofko, kui nemmad
 ei sa lammatud.

Maddis olli alles pissoke pois, kui
 tedda übbe aua hoelsawa wõbra perre-
 mehhe ette karmatikkus pondi, kes kül
 illusaste tedda õppetis. Siiski ei ta seis-
 nud